

Stvari koje odvrćaju vjernika od Pravog puta (Medina)

Hatib: dr. Ali ibn Abdurrahman el-Huzejfi

5. rebiul-ahir 1440. po Hidžri / 14. decembar 2018.

Hvala Allahu, u Čijim je rukama svako dobro, i Koji sve može, i Koji nad svim bdi. On će svakome dati ono što je zaslužio svojim djelima i nikome neće, ni koliko je jedan trun, nepravdu učiniti. Uzvišeni kaže: “Dobro djelo On će umnogostručiti i još od Sebe nagradu veliku dati.” (En-Nisa, 40)

Hvalim svog Gospodara i zahvaljujem Mu na Njegovom velikom dobru. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Sveznajućem i Sveobaviještenom, i svjedočim da je naš vjerovjesnik i prvak Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koji je došao sa radosnom viješću i opomenom, i kao svjetiljka blistava. Allahu moj smiluj se, spasi i blagoslovi Svoga roba i Poslanika, koga si poslao sa jasnom Knjigom, i njegove ashabe, preko kojih si uzdigao vjeru i ponizio prezrenu idolatriju. Bojte se Allaha, požurite sa činjenjem dobrih djela i ostavljanjem zabrana, postići ćete najveće deredže i spasiti se od svake propasti.

O muslimani, Allah vam je dao istinito obećanje, On ne krši Svoja obećanja i niko ne može spriječiti Njegov sud.

On je obećao Svojim pokornim robovima lijep život još na ovom svijetu, i obećao im je najljepše mjesto povratka na budućem svijetu. Spustit će na njih Svoje zadovoljstvo i dat će im da vječno uživaju u baščama vječnosti sa vjerovjesnicima i dobrim ljudima koji su slijedili Pravi put.

Uzvišeni kaže: “A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali” (El-A’raf, 96); “A da sljedbenici Knjige vjeruju i grijeha se čuvaju, Mi bismo prešli preko ružnih postupaka njihovih i uveli

bismo ih, sigurno, u džennetske bašče uživanja. Da se oni pridržavaju Tevrata i Indžila i onoga što im objavljuje Gospodar njihov, imali bi šta jesti, i od onoga što je iznad njih i od onoga što je ispod nogu njihovih. Ima ih i umjerenih, ali ružno je ono što radi većina njih.” (El-Maida, 65–66)

To znači, da vjeruju u Kur’an i da rade po njemu, pored vjerovanja u svoju Knjigu u njenom izvornom obliku, Allah, džellešanuhu, dao bi im lijep život na ovom svijetu i uveo ih u džennetske bašče na onom svijetu.

Govoreći o Nuhovom, alejhis-salam, podsticanju njegovog naroda, Allah, džellešanuhu, rekao je: “... i govorio: ‘Tražite od Gospodara svoga oprost jer On, doista, mnogo prašta; On će vam kišu obilnu slati i pomoći će vas imanjinama i sinovima, i dat će vam bašče, i rijeke će vam dati.’” (Nuh, 10–12)

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Rekao je Allah Uzvišeni: ‘Ko uznemiri Mog prijatelja, objavit ću mu rat. Najdraže čime Mi se Moj rob može približiti jesu farzovi. Moj rob Mi se približava nafilama sve dok ga ne zavolim, a kada ga zavolim, Ja postanem njegov sluh kojim čuje, njegov vid kojim vidi, njegova ruka kojom prihvata i njegova noga kojom hodi. Ako Me zamoli, udovoljit ću, ako zatraži Moju zaštitu, zaštitit ću ga. Ni za šta se ne dvoumim koliko se dvoumim da uzmem dušu vjerniku: on ne želi smrt, a Ja ne želim da ga ožalostim.’” (Buhari)

Hadis ukazuje na to da Allah, džellešanuhu, Svojom blagošću, plemenitošću, milošću i moći, vodi brigu o potrebama i poslovima Svojih odanih robova, i upravlja njima na najbolji način, na ovom i budućem svijetu. Obećanje našeg Gospodara je istina koja će se sigurno ostvariti.

Uzvišeni kaže: “‘Gospodaru naš, Ti ćeš sakupiti sve ljude na Dan u koji nema nikakve sumnje.’ Allah će, zaista, održati obećanje” (Ali Imran, 9); “Gospodaru naš, podaj nam ono što si nam obećao po poslanicima Svojim i na Sudnjem danu nas ne osramoti! Ti ćeš, doista, Svoje obećanje ispuniti!” (Ali Imran, 194)

I dao im je obećanje za ahiret: “Allah obećava vjernicima i vjernicama džennetske bašče kroz koje rijeke teku, u kojima će vječno boraviti, i divne dvorove u vrtovima edenskim. A i malo naklonosti Allahove veće je od svega toga; to će, doista, uspjeh veliki biti!” (Et-Tevba, 72)

Vjernici svjedoče ono što im je obećao njihov Gospodar na ovom svijetu, njih prati Njegova nagrada, okružuju ih i obasipaju Njegove blagodati, kao što kaže Uzvišeni: “I Allah im je dao nagradu na ovome svijetu, a na onom svijetu dat će im nagradu veću nego što su zaslužili – a Allah voli one koji dobra djela čine.” (Ali Imran, 148)

A na ahiretu će naći obećanu nagradu i vječni užitek. Uzvišeni kaže: “Kako može biti jednak onaj kome smo lijepu nagradu obećali, i koju će dobiti, i onaj kome smo dali da se naslađuje u životu na ovom svijetu, a koji će, poslije, na onome svijetu u Vatru ubačen biti?” (El-Kasas, 61)

Kao što je Allah, džellešanuhu, dao obećanje Svojim pokornim robovima, isto tako je zaprijetio nevjernicima poricateljima i neposlušnim grešnicima i upozorio ih na kaznu koja će im se sigurno dogoditi. Uzvišeni kaže: “... a oni koji ne vjeruju – koji se naslađuju i žderu kao što stoka ždere – njihovo će prebivalište Vatra biti!” (Muhammed, 12); “A onoga koji Allahu i Poslaniku Njegovu ne bude poslušan sigurno čeka vatra džehennemska; u njoj će vječno i zauvijek ostati.” (El-Džinn, 23)

Njihov život na dunjaluku je najnesretniji život. Uzvišeni kaže: “A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživiti.” (Taha, 124)

Kada bi imali cijeli dunjaluk, oni su opet nesretni. Uzvišeni kaže: “Neka te ne oduševljavaju bogatstva njihova, a ni djeca njihova! Allah hoće da ih njima kazni na ovome svijetu i da skončaju kao nevjernici.” (Et-Tevba, 55)

Čovjek, na ovom svijetu, biva iskušán stvarima i situacijama koje ga odvrćaju od onoga što mu koristi i navode ga na ono što mu uzrokuje štetu. Iskušénja ga odvrćaju od pokornosti i uljepšavaju mu grijeha, a njihov cilj je da bi Allah vidio one

koji se bore protiv svojih duša i suprotstavljaju se strastima i one koji slijede svoga šejtana i pokoravaju se strastima, i kako bi razvrstao one koji slijede Njegovu uputu, po stepenima, i kaznio one koji slijede svoju strast i zabludu provalijama u Džehennemu.

Uzvišeni kaže: "Mi ćemo vas provjeravati sve dok ne ukažemo na borce i postojane među vama, a i vijesti o vama provjerovat ćemo" (Muhammed, 31); "One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela čine!" (El-Ankebut, 69)

Duša je jedan od najopasnijih čovjekovih neprijatelja, i ona je jedini šejtanov prilaz čovjeku. Uzvišeni kaže: "Oni se povode samo za pretpostavkama i onim za čim duše žude" (El-Nedžm, 23); "A oni koji se očuvaju lakomosti, oni će, sigurno, uspjeti." (El-Hašr, 9)

Duša, koja je po svojoj prirodi, lahkomisljena i nepravедna, udaljava svog vlasnika od vjerovanja u Allahovo obećanje, odvraća ga od ustrajnosti na Pravom putu i umjerenosti.

Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, rekao je: "Ko je upoznao bit i narav svoje duše, svjestan je da je ona izvor svakog zla, i utočište svega lošeg, a da je svako dobro pri njoj, Allahova dobrota kojom ju je On obdario, a nije od nje same poteklo, kao što kaže Uzvišeni: 'A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, nijedan se od vas ne bi nikad od grijeha očistio' (En-Nur, 21)."

Dušu od lahkomislenosti (džehl) može spasiti samo činjenje korisnih djela propisanih šerijatom, a od nepravde je može spasiti dobro djelo.

Musliman neprestano treba težiti Allahu i moliti Ga da popravi njegovu dušu. Zejd ibn Erkam, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, govorio: "Allahu moj, podari mojoj duši bogobožnost, i očisti je, Ti je najbolje možeš očistiti, Ti si njen Zaštitnik i Gospodar. Allahu moj, utječem Ti se od znanja

od kojeg nema koristi, od srca koje Te se ne boji, od nezasite duše i dove koja neće biti uslišena.” (Muslim)

Tirmizi bilježi od Imrana ibn Husajna, radijallahu anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naučio njegovog oca Husajna dvjema dovama: “Allahu moj, nadahni me razboritošću”, i: “Allahu moj, zaštititi me od zla moje duše.”

Ako se duša ne očisti islamskim znanjem i dobrim djelom, njome će ovladati neznanje i nepravda, i ona i strast postat će jedno, a onda će poricati Allahovo obećanje, slijediti strasti i baciti se u provaliju propasti, patnje i poniženja, izgubit će dunjaluk i ahiret. Uzvišeni kaže: “A zar je iko gore zalutao od onoga koji slijedi strast svoju, a ne Allahovu uputu? Allah, doista, neće ukazati na Pravi put narodu koji sam sebi nepravdu čini.” (El-Kasas, 50)

Ako se duša očisti korisnim znanjem i dobrim djelom, preobrazit će se u dušu koja vjeruje u Allahovo obećanje, smirenu i odanu svome Gospodaru, obradovana radosnom viješću na samrti. Uzvišeni kaže: “A ti, o dušo smirena, vrati se Gospodaru svome zadovoljna, a i On tobom zadovoljan, pa uđi među robove Moje, i uđi u Džennet Moj!” (El-Fedžr, 27–30)

Prokleti šejtan, koji presreće ljude na putu dobra, i poziva ih svakom grijehu i zlu, otvoreni je čovjekov neprijatelj, utječemo se Allahu od njega. Njega je Allah učinio iskušenjem ljudima, i onaj ko mu se bude pokoravao, past će na najniže grane, a onaj ko mu bude nepokoran, postići će najveće stepene.

Zavođenje i činjenje nereda na Zemlji šejtanu predstavljaju najveću užitak i radost. On čovjeka nagovara da zaniječe Allahovo obećanje i prijetnju, uljepšava mu grijeh, odvraća ga od farzova i pohvalnih djela, daje mu lažne nade i zavodi ga najprljavijim mislima.

Uzvišeni kaže: “Šejtan je, uistinu, vaš neprijatelj, pa ga takvim i smatrajte! On poziva pristaše svoje da budu stanovnici u Vatri.” (Fatir, 6)

I kaže za Iblisa da će reći svojim sljedbenicima u Vatri: “I kada bude sve riješeno, šejtan će reći: ‘Allah vam je pravo obećanje dao, a ja sam svoja obećanja iznevjerio; ali, ja nisam nikakve vlasti nad vama imao, samo sam vas pozivao i vi ste mi se odazivali; zato ne korite mene, već sami sebe, niti ja mogu vama pomoći niti vi možete pomoći meni. Ja nemam ništa s tim što ste me prije smatrali Njemu ravnim.’ Nevjernike, sigurno, čeka bolna patnja.” (Ibrahim, 22)

Šejtan sa čovjekom ima sedam različitih situacija: prvo ga poziva u nevjerstvo, da Allah sačuva, i ako mu se on odazove, šejtan je ostvario svoj cilj i privolio ga je na stranu svoje nesretne skupine. Ako mu se ne odazove, pozove ga u novotariju.

Ako se spasi od novotarije, čvrstim držanjem sunneta, i slijedenjem Kur’ana i sunneta, poziva ga u velike grijeha, uljepšava mu ih, i nagovara ga da odgađa pokajanje i ustrajava u velikim grijesima sve dok oni ne ovladaju njime i ne upropaste ga.

Ako se ne odazove njegovom pozivu na činjenje velikih grijeha, pokušat će ga navesti na male grijeha, ublažiti ih u njegovom očima, tako da ih počne činiti učestalo i ustrajavati u njima, a ustrajavanjem u njima oni dobivaju na težini i vode ga propasti.

Ako ni to ne uspije, nagovara ga da se prepusti dozvoljenim stvarima (mubahat) nauštrb dobrovoljnih ibadeta, koji mu mogu donijeti veliku nagradu kod Allaha, džellešanuhu. Ako ga ne poslušna, poziva ga da se bavi manje vrijednim, a zapostavi vrednija djela, kako bi umanjio njegovu nagradu na ahiretu, jer se dobra djela razlikuju u vrijednosti i nagradi.

Ako mu ne pođe za rukom ništa od spomenutog, pozove svoju vojsku i sljedbenike da uznemiravaju vjernika i čine mu zlo na različite načine.

Jedini spas od šejtana jeste ustrajnost u traženju zaštite od Allaha, spominjanju Allaha i obavljanju propisanih namaza u džematu. Uzvišeni kaže: “A kad šejtan pokuša da te na zle misli navede, ti zatraži utočište u Allaha, jer On, uistinu, sve čuje i zna sve.” (Fussilet, 36)

Djela koja odvrćaju od istine, ustrajnosti i dobra su: ljubav prema dunjaluku, davanje prednosti dunjaluku nad ahiretom, njegovo stjecanje na nedozvoljen način, zadovoljstvo njime i zaboravljanje ahireta. Uzvišeni kaže: “Onima koji ne očekuju da će pred Nas stati i koji su zadovoljni životom na ovome svijetu, koji su u njemu smireni i onima koji su prema dokazima Našim ravnodušni – prebivalište njihovo bit će Džehennem, zbog onoga što su radili” (Junus, 7–8); “Zar vam je draži život na ovome svijetu od onoga svijeta? A uživanje na ovome svijetu, prema onome na onom svijetu, nije ništa.” (Et-Tevba, 38)

Dunjaluk je čovjekov neprijatelj. Kada ovlada srcem, pa mu se ono preda i zapostavi činjenje djela koja će mu donijeti spas na ahiretu, upropasti ga. Većina stanovnika zemlje daju prednost dunjaluku nad ahiretom. Uzvišeni kaže: “Ali, vi više život na ovom svijetu volite, a onaj svijet je bolji i vječan je” (El-A’la, 16–17); “A od užasne patnje teško nevjernicima, koji život na ovome svijetu više vole od onoga svijeta i koji od Allahova puta odvrćaju i nastoje ga prikazati krivim! Oni su u velikoj zabludi.” (Ibrahim, 2–3)

Nema spasa od njegovog zla i štete, niti ima zaštite od njegovih tegobnih i mučnih situacija osim stjecanjem njegovih dobara na dozvoljen i propisan način i uživanjem u njima onako kako je to Allah dozvolio, bez pretjerivanja, rasipništva, oholosti i uzdizanja nad ljudima, i bez uzurpacije tuđih prava.

Čovjek mora spoznati bit dunjaluka: da je on samo varljivo naslađivanje, koje će brzo proći, i da je prevrtljiv i promjenjiv, i stalno se podsjećati na ovu činjenicu. Tako će sačuvati svoje srce.

Mustevrid el-Fihri prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Dunjaluk u odnosu na ahiret je poput rijeke, u koju neko od vas zamoči svoj prst, pa neka pogleda šta je ostalo na prstu.” (Ahmed, Tirmizi, Ibn Madža i Ibn Hibban)

Također, čovjek mora biti svjestan zala koja ga vrebaju na dunjaluku, mora se čuvati lošeg završetka i ne nasjedati na šejtanove riječi: “Tvoj ti je Gospodar dao dunjalučka

dobra zbog tvoje vrijednosti, znanja i sposobnosti", kojima je zaveo Karuna, a znamo kako je on završio.

Uz to, dužan je ispunjavati svoje dunjalučke obaveze, kako one prema Allahu, tako one prema ljudima, od kojih su: zekat, izdržavanje porodice, gostoprimstvo, pomaganje potrebnih i dijeljenje imetka u dobrotvorne svrhe, iskreno, bez rijaluka, pretvaranja, i hvalisanja, jer rijaluk poništava djelo.

Među poznatim ashabima bilo je imućnih ljudi, ali su oni bili najskromniji i bili su zadovoljni sa malo. Ebu Sulejman je rekao: "Osman i Abdurrahman ibn Avf, radijallahu anhumu, bili su Allahovi haznadari na zemlji, koji su dijelili svojoj imetak u pokornosti Allahu."

Oni su svim srcem bili predani Allahu.

U hadisu se kaže: "Budi skroman na dunjaluku, voljet će te Allah, budi skroman prema onome što posjeduju ljudi, voljet će te ljudi." (Ibn Madža od Sehla ibn Sa'da)

Skromnost prema onome što je kod ljudi znači da ne nasrće na njihovu imovinu, ne uskraćuje im njihova prava, ne priželjkuje gubitak blagodati kod njih, i drži se daleko od njihove imovine i ne natječe se s njima oko dunjaluka. U najveće i najvrednije oblike skromnosti spada prezir prema oholosti i uzdizanju. Uzvišeni kaže: "Taj drugi svijet dat ćemo onima koji ne žele da se na Zemlji ohole i da nered čine, a oni koji se Allaha boje čeka sretan kraj." (El-Kasas, 83)

O vjernici! Naš Gospodar rekao je: "O ljudi, Allahova prijetnja je, zaista, istina, pa neka vas nikako život na ovome svijetu ne zaslijepi i neka vas šejtan u Allaha ne pokoleba." (Fatir, 5)

Šeddad b. Evs, radijallahu anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Pametan je onaj ko je pokoran i radi za život nakon smrti, a slabić je onaj ko se prepusti strastima, a od Allaha očekuje oprost!"

“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE

Ibn Abbas, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Melek i šejtan imaju svoj udio u ljudskom srcu, udio meleka je vjerovanje u Allahovo obećanje i vjerovanje u istinu, a udio šejtana je negiranje obećanja i negiranje istine.”

Musliman je obavezan obračunavati svoju dušu, usmjeravati je Pravim putem, čuvati je od šejtanskih spletki, prohtjeva i obmanjenosti dunjalučkim užicima, jer su dunjalučki užici kratkotrajni.

O vjernici, “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ko na mene donese jedan salavat, Allah će na njega donijeti deset salavata.”

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

